

"जिथे अपमान होतो तिथे"

जिथे शब्दांना नाही किंमत, तिथून मौनानेच निघून जावे, स्वाभिमानाच्या पायवाटेवर डोळे मिटून चालत राहावे।

जिथे प्रेमाला नसते मोल, नात्यांना बाजार समजतात, मनाच्या कोवळ्या भावनांना लोक तिथे खेळ समजतात।

तिथे पुन्हा कधीच जाऊ नये, मन पुन्हा तिथे गुंतवू नये, जखम जुनी भरली तरी तिला पुन्हा उघड होऊ देऊ नये!

अपमानाच्या राखेमधुनी आत्मविश्वास जळतो हळू, हस-न्या चेहऱ्यामागे लपलेले दुःख रडते एकटेच हळू हळू।

जिथे तुमच्या अस्तित्वाला कधी मानच मिळत नाही, तिथे उभे राहून स्वतःलाच वारंवार हरवू नये काही!

जग मोठे आहे खूप सारे, इथे माणसे सोन्यासारखी, काही नजरा प्रेम देणाऱ्या, काही हृदये चांदण्यासारखी।

मग का धरावा हट्ट असा जिथे तुच्छ लेखले जाते? जिथे आपल्या भावना रोज निर्दयीपणे तोडल्या जातात।

जिथे सन्मान हरवतो आपला, तिथे पाऊल मागे घ्यावे, स्वाभिमानाच्या मंदिराला कधीच तडे लागू न द्यावे,!

कारण माणूस पैशाने मोठा नाही, मोठा असतो त्याच्या मनाने, ज्याला दुसऱ्यांच्या अश्रूशी खेळायचे, तो भिकारी असतो विचाराने।

जिथे अपमान होतो सतत तिथे नाती टिकत नसतात, फक्त चेहऱ्यावर हसू ठेवून आतून माणसे मरत असतात।

स्वाभिमान विकून मिळणारे प्रेम कधीच खरे नसते, आणि अपमान सहन करून जगणे हे आयुष्याला शोभत नसते।

- डॉ. बाळासाहेब लिहिंगार

युवा उद्योजक आणि समाजसेवक पंडित जळकोटे यांना 'बसवरत्न पुरस्कार' प्रदान

मुरुम (सुधीर पंचगल्ले) : केशेगाव ता तुळजापूर येथील प्रसिद्ध युवा उद्योजक, समाजसेवक आणि धाराशिव जिल्हा बसवरत्न पुरस्कार सोहळ्याचे यशस्वी संयोजक श्री. पंडित जळकोटे यांना सोलापूर मध्यवर्ती महात्मा बसवेश्वर जन्मोत्सव व समाजसेवा मंडळ यांच्या वतीने

या वर्षाचा मानाचा 'बसवरत्न पुरस्कार' देऊन गौरविण्यात आले आहे. सोलापूरचे पालकमंत्री नामदार श्री. जयकुमारजी गोरे यांच्या शुभहस्ते आणि मान्यवरांच्या प्रमुख उपस्थितीत हा पुरस्कार अत्यंत दिमाखदार सोहळ्यात प्रदान करण्यात आला. पंडित जळकोटे यांनी उद्योग

क्षेत्रासोबतच सामाजिक कार्यात घेतलेला पुढाकार आणि समाजहितासाठी दिलेल्या योगदानाची दखल घेऊन त्यांना हा सर्वोच्च सन्मान बहाल करण्यात आला आहे. श्री. पंडित जळकोटे यांनी केवळ व्यावसायिक क्षेत्रातच आपली ओळख निर्माण केली नसून, गोरगरीब, गरजू आणि समाज घटकांसाठी नेहमीच मदतीचा हात पुढे केला आहे. धाराशिव जिल्हा बसवरत्न पुरस्कार सोहळ्याचे संयोजक म्हणून त्यांनी सामाजिक व सांस्कृतिक चळवळीला मोठी गती दिली आहे. महात्मा बसवेश्वरांच्या विचारांचा वारसा पुढे नेणारे

त्यांचे कार्य आणि समाजाप्रती असलेली त्यांची निष्ठा आजच्या तरुण पिढीसाठी अत्यंत प्रेरणादायी आहे. हा पुरस्कार त्यांच्या याच अविरत सेवाभावाचा आणि समाजकार्याचा गौरव करणारा ठरला आहे. पंडित जळकोटे यांना हा प्रतिष्ठेचा पुरस्कार प्राप्त झाल्याबद्दल त्यांचे सर्व स्तरातून कौतुक आणि अभिनंदनाचा वर्षाव होत आहे. त्यांना पुढील वाटचालीस हार्दिक शुभेच्छा दिल्या आहेत. "पंडित जळकोटे यांच्या रूपाने एका खऱ्या समाजसेवकाचा आणि कर्तृत्ववान युवा उद्योजकाचा योग्य सन्मान झाला आहे.

महाराष्ट्रात डिझेलसाठी शेतकऱ्यांची झुंबड; पेट्रोल पंपांवर लांबच लांब रांगा

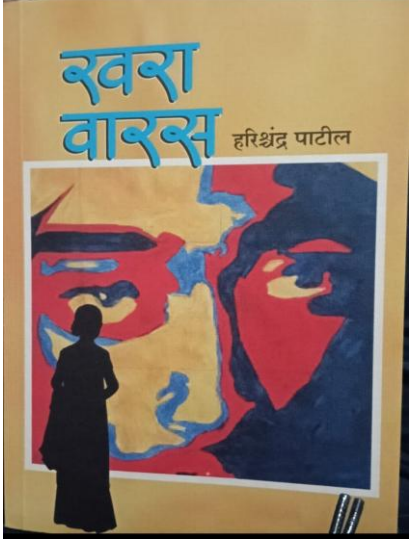
मुंबई : महाराष्ट्रात पेट्रोल आणि डिझेल टंचाईचे संकट दिवसेंदिवस गंभीर होत असून विदर्भ, मराठवाडा आणि खान्देशातील अनेक जिल्ह्यांमध्ये शेतकरी अक्षरशः हवालदिल झाले आहेत. खरीप हंगामाच्या तोंडावर पेरणीपूर्व मशागतीची कामे सुरू असताना ट्रॅक्टरसाठी डिझेल मिळत नसल्याने अनेक ठिकाणी शेतकी कामे ठप्प झाली आहेत. वाशिम, बुलढाणा, हिंगोली, जळगाव आणि जालना जिल्ह्यात पेट्रोल पंपांवर रात्रीपासूनच वाहनांच्या लांबच लांब रांगा लागत असून अनेक शेतकऱ्यांना ट्रॅक्टरवरच रात्र काढावी लागत आहे. काही ठिकाणी तर नो स्टॉकचे फलक झळकत असल्याने परिस्थिती अधिकच गंभीर बनली आहे. वाशिम जिल्ह्यात सलग नवव्या दिवशी डिझेलसाठी शेतकऱ्यांनी रात्रीपासून रांगा लावल्याचे चित्र पाहायला मिळत आहे. दुसरीकडे बुलढाणा जिल्ह्यात अकराव्या

दिवशीही संकट कायम असून मागणी आणि पुरवठ्यातील तफावतीमुळे परिस्थिती नियंत्रणाबाहेर जात असल्याचे दिसत आहे. मे महिन्यात शेती मशागतीसाठी ट्रॅक्टरचा वापर मोठ्या प्रमाणावर वाढतो. त्यामुळे डिझेलची मागणी जवळपास 20 ते 25 टक्क्यांनी वाढली आहे. मात्र पुरेसा पुरवठा होत नसल्याने अनेक पेट्रोल पंपांवर शेतकरी रात्रंदिवस थांबून डिझेलची वाट पाहत आहेत. काही ठिकाणी गंधक आणि वादाचे प्रकारही समोर आले असून तलवारी आणि कोयते काढल्याच्या घटनांमुळे पेट्रोल पंप कर्मचारीही दहशतीत असल्याचे सांगितले जात आहे. जळगाव जिल्ह्यात याचा मोठा फटका पूर्व हंगामी कापूस लागवडीला बसत आहे. दरवर्षी मे महिन्याच्या शेवटच्या आठवड्यात हजारो हेक्टरवर कापसाची लागवड केली जाते. मात्र यंदा डिझेल मिळत नसल्याने ट्रॅक्टरद्वारे मशागत पूर्ण होऊ शकलेली नाही.

अनेक शेतजमिनी अद्याप पडून असून मागील वर्षाच्या तुलनेत लागवड कमी प्रमाणात होत असल्याचे दिसून येत आहे. हिंगोली जिल्ह्यातही आठवडाभरापासून डिझेल टंचाई कायम आहे. बहुतांश पेट्रोल पंपांवर नो स्टॉकचे बोर्डे लागले असून जिथे डिझेल उपलब्ध आहे, तिथे वाहनांच्या किलोमीटरपर्यंत रांगा लागल्या आहेत. काही शेतकरी अनेक तास वाहनातच बसून आपला नंबर येण्याची वाट पाहताना दिसत आहेत. बुलढाणा ते चिखली रस्त्यावरील दांडगे यांच्या पेट्रोल पंपावर शेतकरी ट्रॅक्टरसह रात्रभर रांगेत उभे असल्याचे चित्र समोर आले आहे. रात्री पंप बंद असला तरी सकाळी टँकर येईल आणि डिझेल मिळेल, या आशेवर शेतकरी थांबले आहेत. दुसरीकडे जालना जिल्ह्यात 59 पेट्रोल पंपांवरील इंधन साठा संपला आहे. जालना तालुक्यात सर्वाधिक 24 पंप बंद असल्याने नागरिक आणि शेतकऱ्यांची मोठी गैरसोय होत आहे. कळमनुरी तालुक्यातील आराटी येथील शिवपार्वती पेट्रोल पंपावर डिझेलसाठी लागलेल्या रांगेतून दोन गटात तुंबळ हाणामारी झाल्याची घटना घडली. या घटनेत काही शेतकरी जखमी झाल्याची माहिती समोर आली आहे. दरम्यान, इंधन तुटवड्याच्या पार्श्वभूमीवर नागपूर जिल्हा न्यायालय प्रशासनानेही महत्त्वाचा निर्णय घेतला आहे.

इंधन बचतीसाठी व्हिडिओ कॉन्फरन्सिंगद्वारे सुनावणी घेण्यावर भर देण्यात आला असून अत्यावश्यक कामांशिवाय न्यायालयात येऊ नये, असे आवाहन करण्यात आले आहे. वकील संघटनेना देखील सहकार्य करण्याच्या सूचना देण्यात आल्या आहेत. देशहितासाठी इंधनाचा योग्य वापर करण्याचे पत्र न्यायालय प्रशासनाने जारी केले आहे. पंतप्रधान नरेंद्र मोदी आणि सरन्यायाधीशांच्या सूचनांनंतर हा निर्णय घेतल्याचे सांगण्यात आले. इंधन टंचाईवरून राष्ट्रवादी काँग्रेसचे आमदार रोहित पवार यांनीही सरकारवर निशाणा साधला आहे. मराठवाडा, विदर्भ आणि खान्देशात डिझेलसाठी शेतकऱ्यांना 10 ते 15 तास रांगेत उभे राहावे लागत असल्याचे त्यांनी म्हटले आहे. साठेबाजीसाठी शेतकरी डिझेल घेत नाहीत. त्यांच्याकडे एवढा वेळही नाही, असे सांगत त्यांनी पुरवठा साखळीतील त्रुटीवर बोट ठेवले. दरम्यान पेट्रोल आणि डिझेलच्या दरात तिसऱ्यांदा वाढ झाली आहे. मुंबईत पेट्रोलचा दर प्रति लिटर 108.45 रुपयांवर तर डिझेलचा दर 95.02 रुपयांवर पोहोचला आहे. त्यामुळे आधीच इंधनटंचाईने त्रस्त असलेल्या नागरिकांच्या अडचणी आणखी वाढल्या आहेत.

खरा वारस : आजच्या स्त्री संघर्षाच्या मर्मग्राही कथा

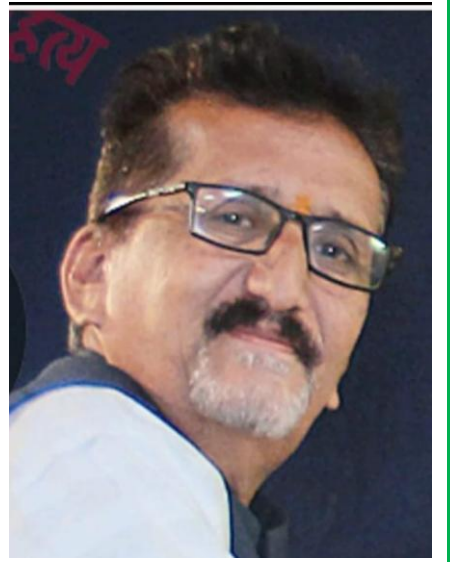
महाराष्ट्रातील कथा साहित्यिक म्हणून हरिश्चंद्र पाटील यांचा पाचवा कथासंग्रह प्रस्तुत कथासंग्रहात एकूण नऊ कथा. कथासंग्रहात आजच्या समकालीनातलं गावखेडं कसं भयान झालं आहे. कारण खेडं आर्बळलं बावचळलं, अन् यंत्रवादानं चक्काळल, बोकाळलं, अन् घुदाट शहरात उधळलं. अन् सुरू झाला 'खरा वारस' मारामारी, खुपासा खुपशी. मुलगी नको. वंशाला दिवा हवा. हाच दिवटा जन्मदात्या विसरून जातो. त्यांना दुःख देतो. त्यांना आधाराच्या ऐवजी अंधार देतो. पण तीचं मुलगी माय बापाला आधार देते. वशांचा दिवा मात्र दिवटा होऊन मायबापालाच भाकरीसाठी मवताज करतो पोटगीचा दावा. मुलगी जी नकोशी होते तिचं मायबापाला खरा वारस ठरते. आजोबाची लाडकी नात छकुली लग्न नको मला शिकू द्या. ती घर सोडून जाते. दोन दिवस उलटून जातात. पेपरमध्ये बातमी येते. जंगल झुडपात तरुणीचा कांदा ठेसावा तसा चेहरा ठेसलेला मृतदेह सापडतो. आई वडीलांना धरणी ठाव देतं नाही. तिचे प्रेत जाळले जाते. इकडे आजोबां दम्याच्या तडाख्यातून यंत्र न सापडल्याने मृत्यू पावतात. खरी छकुली सुटकेस घेवून घरी येते. आजोबा नाही म्हणून छकुली रडते. ही हृदय स्पर्शी कथा आजचा समकाल उभा करते. या कथासंग्रहात स्त्रीप्रधान कथा आहेत. कथासुत्र अत्यंत बळकट आहे. माहेरची वाट, बाजार आमटी, वचन, सवाष्ण, प्रेमपत्र, सौभाग्यदान, लढ पोरी लढ या कथेतील नायिका स्त्रीपात्रे अतिशय खमके दाखविले आहे. या कथेतील वैशिष्ट्ये स्थळ काळ हा महत्त्वाचा घटक आहेच. जसे बलात्काराला स्थळ काळ, वेळ वयाची जाती-पातीची आणि नात्याचीही अट

नसते. तद्वत स्वतःच्या कळीला कुस्करून टाकणारा लिंगपिसाट बाप, अल्पवयीन मुलीला फसवून तिच्या देहाचा व्यापार करणारा नराधम, कथेत लेखकाने नव्या म्हणी, नवे वाक्प्रचार, नवे शब्द भरपूर भरले आहेत. हा कथासंग्रह आजच्या व्यवस्थेचं भंयकर वास्तव मांडतो आहे. माणसं किती हैवान झाली. कसा रघतपारखेपणा आला. कोरोनाच्या काळानंतर माणसातला क्रूरकर्मा पुढे आला. पण लेखक हरिश्चंद्र पाटील यांनी स्त्री कशी खंबीर होऊन लढते आहे. आजच्या युगाची तिचं जिजाऊ, झाशीची राणी, लक्ष्मीबाई, क्रांतीज्योती सावित्रीमाईचा वसा आणि वारसा घेऊन जाणारी स्त्री दाखविली आहे. या कथा म्हणजे आजचा समकाल व ग्रामीण शहरी वास्तवाचे चित्रण आहे. यातील संवाद पात्रेव्यक्ती चित्रे सृजनशील वर्णनातून म्हणीतून जगण्याच्या काटेरी फांद्यातून ही या कथेतील नायिका समर्थपणे संघर्ष करताना दिसून येते. हाच 'खरा वारस' दार' या माध्यमातून ही कथा सक्षम भक्कम सकस आशयसंपन्नता देऊन जाते. वाचकाभिमुखता हे हरिश्चंद्र पाटील यांच्या कथेचे वैशिष्ट्ये आहे. 'खरा वारस' आई बिबानं वंशाचं दिवट म्हणून वाडा कोडाचं तेल घातलं. बिनहाय गोड कौतुक केलं. अन् चंद्री मुलगी म्हणून तिला परंपरेचा साखळदंड घातला. शेवटी हिचं कांडीबाच्या वंशाचा आणि खरा वारस ठरली' (पृ. २५) आजच्या समकालीन वास्तवाचे जगण्याचे चटके आपण अनुभवतो आहोत. सर्व सुखाचा लोंढा आलेला आहे. पण आपल्याचं वंशाने दगा दिला आहे. 'नातं' नाळ तुटली अन् नातं झालं. नातं हे रक्ता माणसाचं असतं. पण आजच्या काळात हे नातं रघत पारखेपणा करतं आहे. नातं या कथेतील आजोबांची नातं आणि तिचा आपल्या मम्मी पप्पांशी असलेला संघर्ष मन पिळवटून टाकतो. 'मला शिकायचं मला लग्न करायचं नाही. आई बाबा तुमच्या सुखासाठी मी जगणार आहे. मला हुंडा घेणार नवरा पुढे त्याची दासी बटीक म्हणून मला जगायचं नाही. हा छकुलीचा आई बाबांशी संघर्ष करते. पण ती येयाच्या आत आजोबा मरून जातात. 'माहेरची वाट' मुलीचं हे मायेच आगार आहे. पण तिचं माहेरची वाट दुर गेलीतर तिचे

खडतर जगणे व संघर्ष करून आपल्या आईवडिलांच्या सेवेसाठी हजर राहते. 'नवऱ्याला बायकोच्या कुंकवाशिवाय शोभा नसते हे त्याला फार उशीर कळालं होतं. गेलेली वेळ कधीच येत नसते. शितू आता कधीच येणार नाही म्हणून. (पृ. ५२) सासरी दिली सासरची झाली माहेरची वाट डोळे पाखरांची झाली. ही कथा वाचताना मन गहिवरून येते. खरचं बाईचा जन्म हा या विश्वात पुण्यवंत आहे. बाळ देऊन ही दोन्ही घराण्याचे नावं लौकिक करणारी माय माऊली या विश्वाची सावली. 'बाजार आमटी' या कथेचं बीज सुरूची फरफट कथा जीव घेनी आहे. मुलगी आहे म्हणून गर्भपात करायचा. त्या मातेला नको तितकी औषध द्यायची तिची मरणयातनाची लढाई लढत असताना इथल्या पुरुष व्यवस्थेचा काटेरी फांज घेऊन त्यावर ती जळते. पोटातला गर्भ मनाला पिळवटून टाकतो "आई मला आपल्या घरात राहू दे. मी हट्ट करणार नाय. मला नको ग मारू. आईस मला नको मारू आई ss (पृ. ६७) असे अनेक गर्भपात आणि त्यात सुरूचा अंत. हे सारे ओले मासाचे गोळे कुत्रे खातांना सुरूला आठवते त्यातच तिचा अंत होतो. हा माणूस म्हणून जगताना त्याला एका दिंडीच्या पंगतीत सुरू दिसते. केवळलेकरांच्या जन्मासाठी या बाईच्या आभाळभर वेदना. ती फक्त वासनांधाची भूक आणि लेकरांची माता. ही कथा मनाला उद्विग्न करून जाते. 'वचन' मायेची शपथ, मायच्यान, आईची आन घालणारे आईच्या नावाचा शिवी देऊन उध्दार करतात या कथेत स्त्री विषयक 'वचन' 'होय मीच ती सावित्री. तू म्हणाली होतीस ना शिकून मोठी हो. हे बघ मी कलेक्टर झाले. तुझा आशीर्वाद फळाला आला.' (पृ. ८३) ज्या मायबापानं मुलगी म्हणून ज्याच्या गळ्यात टाकली. त्यानं तिला आधार दिला. माय बाप आजोबा आणि बायडाकाकू गावा समोर सीताची सावित्री म्हणून या गावाला तिने दाखवून दिले. मुलींना शिकू द्या त्यांना लग्नाच्या बेडीत अडकवून फक्त मुलांना जन्म देण्यासाठीचं स्त्री नसते तर ती या मायभूमीचं ऋण फेडण्याचं ही काम करते. 'सवाष्ण' सवाशीन, पती असल्याची कपाळकुंक ही खुण. पती वारल्यावर ती भूड्या कपाळाची. ती आपल्या या रुढी

परंपरेच्या व्यवस्थेत अभद्र तिला मुलं असलं तर रांडवपण घालने तिच्या वाट्याला येते इथल्या सताडं वाईट नजरा तिला जगू देतं नाही. तू असं विधवा होऊन राहणं म्हणजे कलंक आहे. हरिश्चंद्र पाटील नाना ही कथा एवढी मार्मिक करून टाकतात जणू या व्यवस्थेच्या तोंडावर थप्पड आहे. स्त्री ही शीलवंत कुलवंत भाग्यवंत आहे कारण ती जननी आहे. या कथेतील नायिका रुपमंती विधवा. यश कलेक्टर. त्याला किडनी देणारा मित्र. एका विधवेशी लग्न करणार कलेक्टर. "कपाळावर कुंकू. पायात जोडवी. गळ्यात मंगळसूत्र. हातात हिरवा चुडा. पुन्हा तिच्या अंगावर सौभाग्य नांदू लागलं. असं नटूनथटून तिच्या वाट्याला सवाष्ण आलं (पृ. ९६) प्रेमळपणाचं, स्त्री दातृत्वाचं, मातृत्वाचं निखळ मैत्रीचं नाळ नातं जोडणारं हे 'प्रेमपत्र' शाम राधाची अस्सल प्रेमाची कहाणी डोळ्यात आणते दुःख अश्रूची पाणी. यानी लिहिले अनेक प्रेमपत्र. साखरपुडा झाला आणि श्यामच्या मनाच्या घरावरचे उडाले पत्र. तरी ही मुलगी म्हणून तिनं आपल्या मनाचा डोह करीत. श्यामतुला आयुष्यभर विसरणारा नाही अशी ग्वाही देते. अतिशय तरल भावबंध या कथेचे आहेत. मन व्याकुळ करून जाणारी ही कथा. 'सौभाग्यदान' दानात दान मांगल्याचं दान या देहाचं दानं सौभाग्य मागणे. स्त्रीत्व साकर करण्यासाठी तिला या निर्मिकांने हे सौंदर्य सौभाग्याचे दान दिले आहे. त्यामुळेचं ती महान आहे. याकथेत 'रुपाली तिच्या बाप पाप तिची कहाणी. "बघा गुन्हेगार कोण? आणि सजा कुणाला? अरे हा समाज म्हणजे पारंपरिक अनिष्ट प्रथांनी, अंधश्रद्धांनी आणि गुन्हेगारीनं गच्च भरलेलं गढुळ पाण्याचं भल मोठं डपकं आहे" (पृ. १२९) या कथासुत्राचा आशय हा अत्यंत चिंतनशील आहे. देहदान, रक्तदान, नेत्रदान आहेच इथल्या विधवा, परित्यक्ता, विकलांग स्त्रियांना जर सौभाग्य दान करता आलं तर.. खरचं या कथेत साक्षात ही माझी मुलगी. तिला स्वामीमान आहे. अशी प्रेरणा देऊन जाणारी कथा नाना लिहितात. 'उठ बये तू उठ! हो सावित्रीची मुठ. या व्यवस्थेच्या बसं मानुटी. अन् धरून त्यांना कुट. "लढ पोरी

लढ'ही सईची कथा आईच्या उदरात असतांनाच आई तिला मारायला निघाली. पण आईचं रक्त कमी म्हणून हा गर्भपात टाळला. सईला आईची भीती वाटते ती शिक्षण घेऊन अधिकारी होते. 'बेटी बचाव! बेटी पढाव! या चळवळीतून समाज जागृती करते. "बघा मायबाप हो! खोटी आशा धरू नका. मुलगा करतो वर टांग. गर्भात मुली मारू नका. त्याचं फेडतात तुमचा पांग" (पृ. १३६) अशा साक्षेपी साक्षात वास्तवाचे भान देणाऱ्या स्त्री विषयक जाणवांच्या कथा नाना लिहितात. मनोगत हे सुर्यप्रकाशाइतकं सजग आहे "स्त्रीवर अन्याय, अत्याचाराची दहशत बसवली. तिच्यावर गर्भात असल्यापासून अन्याय होऊ लागले. तिचं जगणं हराम करून टाकलं. तिला दाशी बनवलं. गुलाम केलं. परंतू आता स्त्रीप्रधान संस्कृती उदयास येत आहे. आता स्त्री ही अबला नसून सबला आहे" (पृ. ५ मनोगत) ख्यातनाम साहित्यिक द. ता. भोसले यांची कथेची पाठराखण" या कथा वाचून कुणीही स्त्री अन्यायाविरुद्ध पेटून उठेल एवढी ताकद या कथेत आहे. लेखकाने स्वरचित नव्या म्हणी, नवे वाक्प्रचार, नवे शब्द ओतप्रोत भरलेले आहेत. त्यामुळे त्यांची 'खरा वारस' मधील लेखनशैली मराठी साहित्याच्या कोंदणात ठसा निर्माण करते. (ब्लर्ब) आदरणीय नानांच्या कथा लेखनास हार्दिक शुभेच्छा.

पुस्तकाचे शिर्षक:- खरा वारस
साहित्याचा प्रकार:-
कथासंग्रह साहित्यिकांचे नाव:-
हरिश्चंद्र पाटील प्रकाशक:-
परिस पब्लिकेशन, पुणे
मुखपृष्ठ:- अरविद
शेलार, प्रकाशन दिनांक:- २६
जानेवारी २०२५ किंमत:-
३५०/रुपये पुस्तक परिचय:-
डॉ प्रभाकर शेळके, जालना

बातम्या व जाहिरातीसाठी संपर्क 7588005002

महाराष्ट्रातील प्रत्येक तालुक्यात प्रतिनिधी नेमणे आहे.
 कृपया दुपारी 12 ते रात्री 8 या वेळेत संपर्क करा.
 संपर्क क्र. 7588005002

आई मला म्हणते

आई मला म्हणते
बुडवू नको शाळा!
मनी मोत्याला कुठे आहे
पुस्तक पाटी फळा?

आई मला म्हणते
खेळू नकोस पाणी!
डबक्यात खेळणारा बेडूक
कसा ग गातो गाणी ?

आई मला म्हणते
बडबड नको जास्त!
पक्ष्यांचा किलबिलाट
कसा ग येतो मस्त?

आई मला म्हणते
खाऊ नकोस गोड!
मुंगीला का ग आहे
साखर खाण्याची खोड?

आई मला म्हणते
बाळ माझा छान!
धिगा मस्ती केली की
का ग धरतेस कान ?

- रवींद्र चालीकवार
म.पो.ता.महागाव
जि.यवतमाळ
मो.९०११५५९१०६

जग सारे हादरले

काँक्रोजचा वावर,
जगभर वाढू लागले.
काँक्रोज म्हणाल्यावर,
तरुण पिढी जागले. १

काँक्रोजचा वावर,
वाढू लागले जोमाने.
भ्रष्टाचारी त्रस्त झाले,
तरुणांच्या रोषाने. २

तरुणांच्या जागण्याने,
सिंहासन लागले डळू.
काँक्रोजच्या धास्तीने,
भले भले लागले पळू. ३

काँक्रोजच्या वावरण्याने,
वास्तव लागलंय कळू.
आंतरराष्ट्रीय पातळीवर,
प्रसिद्धी लागली मिळू. ४

काँक्रोजच्या धुमश्चक्रीने,
आता जग सारं हादरले.
काँक्रोजच्या शब्द क्रांतीने,
बिन पाण्यानेच भादरले. ५

- नागेश बोंतेवाड,
छत्रपती संभाजीनगर

पावसाळ्यापूर्वी नालेसफाई करा, अन्यथा आंदोलन; मुरुम शहर कृती समितीचा इशारा

मुरुम (सुधीर पंचगल्ले) :
यंत्या पावसाळ्याच्या पार्श्वभूमीवर शहरातील लहान-मोठे नाले आणि गटारींमधील गाळ त्वरित उपसण्यात यावा, या मागणीसाठी मुरुम शहर कृती समितीने नगर परिषद कार्यालयीन अधीक्षक श्रीराम नाडे यांना शुक्रवारी (ता. २२) रोजी सिद्धलिंग हिरेमठ यांच्या स्वाक्षरीने निवेदन देण्यात आले आहे. वेळेत सफाई न झाल्यास तीव्र आंदोलनाचा इशाराही यावेळी देण्यात आला आहे. समितीने निवेदनात नमूद केले आहे की, पावसाळा जवळ आला असतानाही शहरातील मुख्य नाले आणि अंतर्गत

गटारींमध्ये मोठ्या प्रमाणावर गाळ, प्लॅस्टिक कचरा आणि माती साचलेली आहे. यामुळे पहिल्याच पावसात पाणी साचून सखल भागात आणि नागरिकांच्या घरात पाणी शिरण्याची शक्यता आहे. साचलेल्या घाण पाण्यामुळे डॅंग्यू, मलेरिया यासारख्या आजारांचा प्रादुर्भाव वाढण्याची शक्यता निर्माण होईल. शहरातील मुख्य नाल्यांचा गाळ जेसीबी किंवा पोकलेन यंत्राच्या साहाय्याने काढून खोलीकरण करावे, अरुंद गल्ल्यांमधील गटारी कामगारांमार्फत युद्धपातळीवर स्वच्छ कराव्यात, नाल्यातून काढलेला ओला गाळ

रस्त्यावर न ठेवता ट्रॅक्टरद्वारे तातडीने शहराबाहेर वाहून नेण्यात यावा, शहरातील सखल आणि संवेदनशील भागाची नालेसफाईला प्राधान्य द्यावे. नगर परिषदेने ही मोहीम पारदर्शकपणे राबवून नागरिकांच्या मालमत्तेचे आणि आरोग्याचे रक्षण करावे. सकारात्मक कार्यवाही न झाल्यास लोकशाही मार्गाने आंदोलन करण्याचा पवित्रा मुरुम शहर कृती समितीने घेतला आहे. फोटो ओळ : मुरुम, ता. उमरगा येथील मुरुम शहर कृती समितीने नगर परिषद कार्यालयीन अधीक्षक श्रीराम नाडे यांच्याकडे निवेदन देताना सिद्धलिंग हिरेमठ...

१० वी, १२ वी पास (कोणतीही शाखा) विद्यार्थ्यांसाठी सुवर्ण संधी

D.M.L.T

Diploma In Medical Laboratory Technology

- महाराष्ट्र पॅरामेडीकल कॉन्सिलमध्ये नोंदणी करता येते.
- सरकारी / निमसरकारी हॉस्पिटलमध्ये लॅब असिस्टंट होण्याची संधी.
- शासकीय नोकरीसाठी मान्यता प्राप्त.
- हा कोर्स झाल्यानंतर डायरेक्ट BSC ला अॅडमिशन भेटेल ११ वी, १२ वी सायन्स करण्याची गरज नाही.

डॉ.दत्ताभाऊ पाथीकर शिक्षण प्रसारक मंडळ संचालित

मातोश्री डॉ.कचन शांतीलालजी देसरडा पॅरामेडिकल कॉलेज.

बीबीका मकबच्याच्या मागे, हनुमान टेकडीजवळ,
पहाडसिंगपुरा, छ.संभाजीनगर (औरंगाबाद.)

9405109103
8830838903

मराठवाड्यातील नं. १ चे डी.टी.पी.सेंटर
साहिल कॉम्प्युटर्स अँड प्रिंटर्स

डॉ.बा.आं.म.विद्यापीठ गेटजवळ, जयसिंगपूरा, औरंगाबाद.
मो. 8087880274, 8956362639, 9270446603, 9405109103

डी.टी.पी. (मराठी, हिंदी, इंग्रजी)

- प्रोजेक्ट रिपोर्ट
- डेझर्टेशन
- पीएच.डी./एम.फिल.थेसिस
- कलर प्रिंट
- डी.एड., एम.एड. प्रोजेक्ट
- स्कॅनिंग
- स्पायरल व हार्ड बायडींग
- लॅमिनेशन

महाराष्ट्रातील सर्वच विद्यापीठांच्या 1300 पेक्षा जास्त पीएच.डी. 1500 एम.फिल.,
4000 हून अधिक डेझर्टेशनसचा अनुभव, कुशल ऑपरेटर्स, लाईट गेल्यास
इन्व्हर्टरची सोय असलेले मराठवाड्यातील नं. 1 चे डी.टी.पी. सेंटर

अनुभव नसलेल्यांकडे जाऊन मानसिक व आर्थिक त्रास करून घेण्यापेक्षा..
अनुभवी ऑपरेटर्सकडून अचूक व उत्कृष्ट कामासाठी अवश्यक संपर्क साधा.

Contact No.- 8956362639 / 8087880274

Email - sahilcomputer05@gmail.com